

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 446/2021-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **SLOVGRAM, nezávislá spoločnosť výkonných umelcov a výrobcov zvukových a zvukov-obrazových záznamov**, IČO 17 310 598, Jakubovo námestie 14, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL, s. r. o., Na Hrebienku 5433/40, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Radoslav Kačur, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32Up 1881/2019 z 2. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou elektronicky doručenou ústavnému súdu 24. februára 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého uznesenia vyplýva nasledovný stav veci:

3. Na návrh sťažovateľky bol v upomínacom konaní sp. zn. 32Up/1881/2019 vydaný (VSÚ) 27. decembra 2019 platobný rozkaz, ktorým bola žalovaná zaviazaná na úhradu žalovanej pohľadávky. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná 4. marca 2020 odpor, o ktorom rozhodol okresný súd obsadený sudkyňou napadnutým uznesením č. k. 32UP/1881/2019 z 2. septembra 2020 tak, že zmenil výrok II napadnutého platobného rozkazu (znížil výšku trov konania priznaných žalobcovi, pozn.) a nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania o sťažnosti. Proti uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok, a preto nadobudlo právoplatnosť 25. septembra 2020.

4. Sťažovateľka podala 19. decembra 2020 podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na podanie dovolania generálneho prokurátora. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila sťažovateľke upovedomením o vybavení podnetu č. k. VI/Pz 226/20/1000-2 doručeným právnomu zástupcovi sťažovateľky 30. decembra 2020, že v tomto prípade nie sú splnené podmienky na podanie dovolania generálneho prokurátora.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Sťažovateľka pravdepodobne odvíja zachovanie zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu v zmysle § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) od doručenia upovedomenia o vybavení jej podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora. Toto upovedomenie z 29. decembra 2020 bolo doručené (podľa tvrdenia sťažovateľky, pozn.) jej právnomu zástupcovi 30. decembra 2020.

6. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (porov. napr. I. ÚS 67/02, II. ÚS 605/2013, II. ÚS 1/2014) mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné. Na rozdiel od dovolania, ktoré má neúspešný účastník konania priamo k dispozícii (môže ho sám podať), na podanie dovolania generálneho prokurátora je oprávnený iba generálny prokurátor Slovenskej republiky. Samotný podnet na podanie dovolania generálneho prokurátora ako ani opakovaný podnet na jeho podanie nie je teda iným právnym prostriedkom, ktorý je sťažovateľ v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde povinný vyčerpať na ochranu svojich základných práv alebo slobôd pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

7. Na plynutie lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde preto nemá vplyv doručenie upovedomenia o vybavení podnetu na podanie dovolania generálneho prokurátora ani upovedomenia o odložení opakovaného podnetu na jeho podanie, ale rozhodujúci je deň právoplatnosti napadnutého uznesenia okresného súdu, resp. deň jeho doručenia, ak nadobúda právoplatnosť vyhlásením. Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. septembra 2020. Sťažovateľka bola oprávnená podať proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť ústavnému súdu najneskôr 25. novembra 2020 (streda). Sťažovateľka podala sťažnosť adresovanú ústavnému súdu elektronicky 24. februára 2021, z čoho nepochybne vyplýva, že sťažnosť ústavnému súdu nepodala v zákonnej dvojmesačnej lehote predpokladanej § 124 zákona o ústavnom súde.

8. Vychádzajúc z uvedených úvah, ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2021

Peter Molnár
predseda senátu